

Nh nhân là gì?

Nh nhân là nhân ch, nh nhân là t nhân th nhân ng s nhân. Nhân nhân là ch nhân nhân nhân ng đ nhân s nhân x nhân h nhân, nh nhân nh, ch nhân đ nhân ng t nhân th nhân ng tr nhân c nhân ng c nhân nh, s nhân vi nhân không v nhân a lòng, ngh nhân ch ý, trái tai gai m nhân t. Nhân nhân là nhân ch nhân nhân ng đ nhân u nhân ng nhân khác làm cho mình kh nhân não, trong tâm mình không nh nhân ng không t nhân gi nhân mà còn không nghĩ t nhân ng t nhân vi nhân s nhân tr nhân thù.

Tại sao c nhân ph nhân nh nhân nh nhân?

Nhi nhân u nhân ng nhân vì đ nhân c nhân nuông chi nhân u đ nhân c nhân nên t nhân ng nhân là hay là nh nhân t, càng ngày càng t nhân ra “khinh ng nhân i”, r nhân đ nhân ra nói năng hành đ nhân ng quá tr nhân. Có k nhân vì si mê có tính “c nhân v nhân l nhân p nhân mi nhân ng em” át gi nhân ng nhân khác, cho ng nhân khác là ngu là đ nhân t không b nhân ng nhân. L nhân có ng nhân i ngu si điên đ nhân o cho r nhân ng “ta đây là nh nhân t” không ai b nhân ng nhân nên l nhân n nhân t, h nhân ng hách. T nhân t nhân nh nhân ng nhân i nh nhân th nhân đ nhân u là ng nhân i ngu si, dù ng nhân i đó đ nhân c nhân ăn h nhân c có b nhân ng c nhân p nhân này n nhân (th nhân c nhân ra, nh nhân ng nhân i có h nhân c ít khi có nh nhân ng hành đ nhân ng l nhân m nhân g) đ nhân u là ng nhân i vô minh vô h nhân c th nhân c nhân. B nhân v nhân y khi b nhân nh nhân ng nhân i y s nhân nh nhân c, m nhân ng nh nhân c, đánh đ nhân p nhân tàn nh nhân, chúng ta nên coi vi nhân c đ nhân i x nhân nh nhân th nhân là do không hi nhân u s nhân th nhân t, c nhân ph nhân i kiên nh nhân n gi nhân i thích s nhân vi nhân c Nh nhân ng có ng nhân i vì không đ nhân n đ nhân c c nhân t nhân gi nhân mà sinh ra đ nhân m nhân t tía tai, quát tháo m nhân t, đá bàn quăng gh nhân, buông ra nh nhân ng l nhân i c nhân c c nhân ch nhân i r nhân a t nhân c t nhân, hành h nhân đánh đ nhân p nhân ng nhân i m nhân t cách tàn nh nhân. Có k nhân n nhân i c nhân th nhân nh nhân đ nhân m, chém, b nhân n ng nhân i khác gây ra án m nhân ng mà ph nhân i ân h nhân n s nhân t đ nhân i. L nhân có nh nhân ng vi nhân c r nhân t nh nhân nh nhân t trong gia đình hay ngoài xã h nhân i ch nhân vì m nhân t câu nói không đáng k nhân hay m nhân t c nhân ch nhân nh nhân nh nhân t, mà ng nhân i không kiên nh nhân n đã gây ra bi nhân t bao bu nhân n phi nhân n đau kh nhân cho ng nhân i và cho mình. đ nhân đây có th nhân nói ng nhân i không kiên nh nhân n đ nhân i v nhân i các vi nhân c nh nhân nh nhân t là ng nhân i đ nhân c, vì nhân m nhân t vi nhân c bé xé ra to, nên là ng nhân i t nhân o ác.

Nh nhân nhân đ nhân c g nhân li nhân v nhân i ch nhân “bình tĩnh, kiên nh nhân n”, nh nhân ng nhân i nóng n nhân y hay m nhân t bình tĩnh, m nhân t kiên nh nhân n, không t nhân ch nhân đ nhân c nh nhân ng ngh nhân ch nhân nh khó khăn nan gi nhân i, nên nói năng hành đ nhân ng v nhân i vàng nông n nhân i thi nhân u suy nghĩ. Trong gia đình mà m nhân i ng nhân i đ nhân u không kiên nh nhân n s nhân đ nhân a đ nhân n m nhân t h nhân nh phúc và đ nhân tan v nhân, đ nhân i v nhân i xã h nhân i m nhân i ng nhân i đ nhân u không kiên nh nhân n s nhân đ nhân a t nhân i xáo tr nhân n và không v nhân ng b nhân n.

Ng nhân i h nhân c đ nhân o cũng v nhân y, khi g nhân p ngh nhân ch nhân nh không nh nhân nhân nh nhân c s nhân làm cho tâm luôn luôn giao đ nhân ng, có khi còn b nhân đ nhân a vì không nh nhân nhân nh nhân c mà làm các vi nhân c ác.

Do đó tại sao chúng ta phải học và thực hành nhân nhân là vậy.

Có bao nhiêu loại nhân nhân?

Có ba loại:

1/- Thân nhân:

Là sự chịu đựng của thân trước các nghịch cảnh như không vậy, như nóng lạnh, bệnh tật, đói khát, chấp niệm không được tiến nghi, hoặc bị hành hạ đánh đập thân thể. Trước những nghịch cảnh như thế người nhân nhân không hề rầy mị miêng phàn nàn hay chấp nhận đánh trả, mà chỉ bình tĩnh giữ thích sự việc và chịu đựng.

2/- Khẩu nhân:

Là sự im lặng của miệng trước các nghịch cảnh như không vậy, như có người chửi mắng, nói lời vu oan, đâm thọc, không nói có có nói không, nói thêm bớt, nói bóng nói gió v.v... Trước những lời nghịch cảnh tại như thế, người nhân nhân chỉ nói lời giữ thích chân thật ôn hòa, nếu không được nghe thì giữ yên lặng, chỉ không nói gì dù nghe lời tâng bốc, lời ác mà đi chửi lòi, hoặc gây thành chuyện ồn, sinh sự đánh lộn, giữ t chốc v.v...

3/- Ý nhân:

Là sự nhân nhân của tâm, trong lòng người nhân nhân trước các nghịch cảnh của thân không có ý nghĩ than trách đố kỵ sự nóng lạnh bệnh tật, không than thân trách phận sự thiêu thân. Người nhân nhân trước các cảnh bị hành hạ xác thân hay bị vu oan giá họa nhân mà đi đi u, cũng đi u nhân, chỉ có giữ thích mặt cách chân thật, mà không hề có ý nghĩ tức giận, trong lòng không nổi lên oán hận căm hận sự trả thù sau này v.v...

Trong ba loại nhàn nhàn, ý nhàn là quan trọng nhất, vì có khi thân chủ đang đắc nhàn ng bặt nghi, đau đớn, nhàn ng miêng còn thì thòm lòm bầm ca còm nguy hiểm. Có khi miêng không nói năng chi cả, nhàn ng vẫn tấc giởn trong lòng rằng "ngày nay ta không thể ăn tấc i nuốt sòng ng ng i thì ngày sau ta sẽ trở thù này". Bên trong ý thức không nhàn nhàn đắc thì thế nào cũng có ngày sẽ giởn đ thù hèn sẽ hiên ra không hành đắc thì cũng trong lời nói.

Khi lòng tấc giởn hèn thù đắc lợng xuợng trố c mĩ ngh ch c nh, thì sẽ nhàn nhàn mĩ th t s là kiên c rợng l n (Ba La M t).

Nhàn nhàn thế nào? Có hai thế nhàn nhàn:

1- Nhàn nhàn chấp tợng:

Là nhàn nhàn vì danh lợi, vì có ngợi khen, vì sự uy quyền, vì ch a đúng lúc ch a có đ đ u ki n trở thù, vì coi r khinh b đ i th v.v...Đó là nhàn nhàn chấp tợng, ch a ph i là nhàn nhàn tấc s , vì còn do đ c vợng tham, sân, si, m n thúc đ y chi ph i.

2- Nhàn nhàn vô tợng:

Là khi nhàn nhàn không chấp vào tợng nh nêu trên. Ngợi nhàn nhàn luôn luôn t h i: "Ta có làm đ i u gì sai qu y không? N u có thì ta b s nh c là ph i, ta không nên t c gi n mà ph i cảm n. N u ta không làm đ i u gì sai qu y, thì sau này sẽ đ c ch ng minh, vì vàng bao gi cũng là vàng, không th vàng mà là đ ng đ c, h c ta không làm đ i u gì qu y thì nh ng s s nh c y ch ng dính liú gì t i ta nên ta không c n kh tâm suy nghĩ đ n".

Nhàn nhàn còn là không mu n h n thua, đ c m t, vinh nh c, khen chê, đây là tám th gió bão qu t ngã m i ngợi khó mà có th không tranh đua chèn ép ngợi khác đ đ t m c đích; không mu n ph i trái, đúng sai, hay đ , t t x u, tranh chấp này n ; không mu n đ i là bãi chi n trở ng thù hèn, th gi i là m t lò l a ng t cháy. Ngợi nhàn nhàn còn ti n t i có lòng t bi h x m t cách r t ráo.

Ngồi tu hành muốn hành hạnh nhàn nhàn kiên cố rồi ngả lưng (Ba La Mật), phải quán chúng sinh và mình cùng đồng mạng bất phân mà không thấy ta bên nhấc và ngồi làm nhấc mình. Thí dụ như tay phải làm việc cầm con dao hay cái búa, cắt đứt vết hay đóng đinh, rồi cắt hay đập phải ngón cựa bàn tay trái làm chảy máu hay sòng vù lên đầu gối, bắt thối ngửi thân thể, nhấc tay trái thì nhấc tay phải cùng với mình (tay trái) đồng mạng thân thể, nên tay trái không thấy tay phải làm nhấc mình làm hạnh mình. Nhàn nhấc nhấc thể mà là nhàn nhấc rồi rạo Ba La Mật.

Một câu chuyện liên quan tới nhàn nhấc cựa chính đức Phật mà Kinh sách ghi đã xảy ra trong mùa an cư tháng chín cựa đức Phật. Khi thấy đức Phật mới 44 tuổi, trung niên, cạo tóc, và 32 tuổi ngẩng đầu và 80 vết đập, lại càng thêm hấp dẫn. Đức Phật an cư ba tháng tại Kosambi, Ngài quán sát thế gian biết đức Phật ngửi Bà La Môn đã đức duyên nên Ngài đến nơi ông ta đang tu thân La. Với Bà La Môn thấy dung mạo tuyệt vời cựa đức Phật, ông nghĩ ngay đến ngửi con gái diu cựa ông, vì mấy năm liên tiếp ông có ý tìm kiếm một chàng rể xứng đáng nhấc nhấc cựa có ngửi nào vựa ý cựa. Bởi vậy sau khi thăm hỏi chuyện trò tâm đầu ý hợp, ông yêu cầu đức Phật lui chỗ không lâu ông trở về nhà lấy tặng một món quà đức biết. Đức Phật biết ý ông, nên đi đến một chỗ gần đây nhấc cựa ý đức lui diu vết chân. Ông Bà La Môn trở lại không thấy đức Phật, nhấc nhấc ra vết diu chân trên đất nên đến vết, con gái trở đập vựa quần áo lộn ngược, trang điểm mồi; khi gặp một, ông gọi thì diu vết con, và thấy muốn gả con gái cho đức Phật, đức Phật vựa trả cho vựa một đức cho Bà La Môn nên nói:

“Tôi đã thấy ái đức, bất mãn, tham vọng là con cựa Ma Vô vọng,

Tôi không ham muốn thích thú trong nhấc đức cựa ái tình trần tục,

Thấy xác diu đức là gì? Nó là khố, là sinh tử luân hồi,

Tôi không bao giờ muốn rời đức nó, dù chỗ bệng chân”

Nghe nhấc ngửi thấy, cựa hai ông bà Bà La Môn diu chuyện ngửi A Na Hàm là bậc chứng quả ba trong Tứ Thiên, nhấc cô con gái Magandhiya thì trái lại, cô tức giận trong lòng. Cô cho rằng *“Nhấc thể là nhấc mồi cô, chửi mồi cô”*

. Lòng ái cựa ngửi con gái trong một gia đình giàu có quý tộc đả vựa, trở đập. Chết mồi y

Đi sng tâm linh: Nhân nhc

Tác Giả: Toàn Không

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 11:48

---

năm sau, cô trở thành th h u c a vua Udena, d a trên th l c đã có, cô sai thu c c p mua chu c, sai b o ng i ch i m ng, nh c ma đ đ u, xua đu i đ c Ph t ra kh i thành y. M i ngày đi kh t th c đ u b h t toán ng i này đ n toán ng i khác r a rí ch i r a, h nói: “Ông là tên ăn tr m, Ông là tên kh d i, Ông là ng i ngu si, Ông là tên điên cu ng, Ông là con bò, là con l a, là con l c đà, Ông là con thú v t kh d i v.v... Khi ch t ông s đ a Đ a ng c, khi ch t ông s đ a ch nghèo kh v.v... Ông hãy cắt đi kh i n i đây, đ đây m i ng i không mu n nhìn m t ông , m i ng i đ u ghét ông không a ông v.v....”

Các T Kheo (Tăng) đ t c a đ c Ph t th y nhi u ng i đ đ n dùng l i thô c ch i r a Ngài nh v y ch u đ ng không n i nên th a:

- Ng i ta ch i r a và nh c m chúng ta quá th m t , xin Th Tôn đ i đi n i khác”.

Đ c Ph t nói:

- Bây gi chúng ta đi đâu?

- Th a Th Tôn, nên đi đ n thành khác.

- N u thành đó ng i ta cũng ch i m ng và nh c m thì ta đi đâu?

- Th a Th Tôn, l i đi đ n thành khác.

- Các Th y không nên nói v y, n i nào g p chuy n khó khăn chính n i y ta ph i gi i quy t cho n th a. Ch khi nào giàn x p xong xuôi ta m i có quy n đi n i khác, nh ng ai ch i r a nh c m ta?

- Th a Th Tôn, h u nh m i ng i đ u ch i m ng nh c m c .

Đức Phật giảng dạy: “Nhân voi ra trên phiá bên tả, cũng như thế, ta phải chú ý đến những người nguy hiểm ở phía, vì phần đông sùng không có đạo đức, sùng không giảng dạy. Những voi ngựa đã đi đến chỗ vua để lấy con thú nên thực tế như thế cũng vậy, giảng dạy đông đảo người khác, người khác cũng đáng như thế là người chú ý đến những người chú ý đến những người nguy hiểm. Dù những con ngựa con voi trang trọng quý báu, những người chú ý đến thực giảng dạy trang nghiêm là nhân nhân thực tế”.

Và đức Phật bảo:

- Các Thầy không nên lo ngại, vì họ chú ý đến những người trong bảy ngày, ngày thứ tám họ sùng, vì mối nguy hiểm khó khăn đến với Nhân lại không bao giờ quá bảy ngày.

Đúng như lời đức Phật đã nói, đến ngày thứ tám, khi đức Phật đi khắp thế, không còn thầy mà những người nào có hành động mang với Ngài nữa.

Chúng ta thầy sùng nhân nhân chú ý đến các đức Phật thế là có một không hai, đây mới thế là nhân nhân kiên cố. Bảy ngày vào thành khắp thế, bảy ngày đến bên hết toán người này đến toán người khác chú ý bên nhân nhân xưa đời thế sự thế lúc bắt đầu vào thành cho đến lúc khắp thế xong với người khác. Nếu như chúng ta gặp trở ngại gặp nhân với sự xử trí ra sao?

Một câu chuyện nhân nhân khác của một đức Phật mà Kinh sách đã ghi lại như sau:

“Thầy ơi, một hôm Tôn giả Purna đến đức Phật xin Phật cho phép Tôn giả được đi đến xứ Chronaparanta để giáo hóa, dân vùng này có tính hung dữ và tạo nên tội ác, đức Phật thầy thầy nên hỏi Tôn giả:

- Thầy giảng dạy đem giáo pháp của Ta đến xứ này, những người không nghe mà còn dùng lời hung ác nhân nhân thì thầy nghĩ sao?

Đi sng tâm linh: Nh n nh c

Tác Giả: Toàn Không

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 11:48

- Th a Th Tôn, con cho h là ng i t, vì h ch s nh c mà không đánh đ p con.

- N u h hành h đánh đ p th y thì sao?

- Th a, con nghĩ là h còn có lòng t t, vì h đã không gi t con.

- N u h dùng dao gi t ho c đánh th y cho t i khi ch t m i thôi thì th y nghĩ sao?

- Th a đ c Th Tôn, con nghĩ h là ân nhân c a con, vì h đã giúp con b đ c thân th i tha đau kh này.

Đ n đây, Tôn gi Purna đ c Ph t khen và ch p thu n:

- Th y nh n nh c nh v y m i có th qua đ c x y.

Tôn gi Purna qua x Chronaprananta giáo hóa m t th i gian thì h u h t dân x y đ u quy y Ph t Pháp T Kheo (Tăng), vì Ngài đã hành nh n nh c t bi h x t trong đ n ngoài c a ý kh u thân”.

L i ích c a nh n nh c:

Đ i v i cá nhân, ng i nh n nh c tâm đ c an n, s nghi p b n v ng, m i ng i g n gũ, đ i v i gia đình đ c xum h p, b n bè g n bó, xã h i yên n thanh bình. Vì nh n th y s l i ích c a nh n nh c nên ng i x a đã nói:

Nh n, nh n, nh n, nh ng đ i u oan trái t đây đ t h t,

Đi sng tâm linh: Nh n nh c

Tác Giả: Toàn Không

Thứ Năm, 30 Tháng 10 Năm 2008 11:48

Nh n, nh n, nh n, nghìn tai muôn h a t nay tiêu tan,

Nín, nín, nín, c nh vui v y do đây mà có đ c,

Thôi, thôi, thôi, b i danh không còn hoành hành n a.

S quy t tâm th c hành nh n nh c nh t là nh ng ng i đã t ng b i a h n làm cho tan nát cõi lòng thì i càng nên th c hành nh n nh c. Ng i có tu hành ph i đ ý t ng tí t ng li v h nh nh n nh c t thân đ n kh u và nh t là ý, không buông lung m c cho ý mu n phát lúc nào thì kh i lúc y, không đ cho tham sân si đ i u khi n thì s có đ c tâm an bình. Đ c tâm an bình r i thì vi c tu hành m i có th tinh t n, khi đã tinh t n t i m c r i thì lo gì không đ t đ o. N u m i ng i đ u hành h nh nh n nh c thì th gi i này s là th gi i thái bình an l c v y.